

بررسی منابع ریسک تولید برنجکاران استان مازندران

دکتر محمد بخشوده* ، عذرا پاشا زانوسی**

چکیده

همگام با رشد جمعیت و افزوده شدن درآمد، تولید غذا نیز باید، افزایش یابد. افزایش تولید غذا همراه با ناپایداری در تولید بعضی محصولات، بویژه ناپایداری عملکرد و سطح زیر کشت است. هدف از این مطالعه بررسی نوسانهای تولید چهار نوع برنج (طارم محلی، طارم دیلمانی، خزر و ندا) در سالهای ۸۵-۱۳۶۲ است. برای این منظور، از روش واریانس و کوواریانس متغیرهای تصادفی استفاده شد.

نتایج به دست آمده از این پژوهش نشان داد که با تغییر ساختار در سطح زیر کشت برنج طی سال ۷۱-۱۳۷۰، میزان تولید این محصول افزایش یافته است. اما این افزایش تولید با ناپایداری همراه بوده و باعث افزایش ریسک و قیمت شده است. بنابراین پیشنهاد می‌شود، با به کارگیری روشهای متنوع کشت، تثبیت بازار، بیمه محصول و مدیریت درست، این ناپایداری را در درازمدت کاهش داد. همچنین با توجه به اینکه با گذشت زمان، گرایش به شهرنشینی و صنعتی شدن افزایش می‌یابد و در نتیجه، سطح زیر کشت نیز کاهش پیدا می‌کند؛ بنابراین پیشنهاد می‌شود، کشاورزان، بیشتر به کشت برنج طارم محلی، خزر و ندا بپردازند که بهبود تولید آنها، بیشتر مربوط به عملکرد است.

کلیدواژه‌ها:

ریسک تولید، نوسانهای درآمدی، برنج، استان مازندران.

بیمه و
کشاورزی

سال ششم
شماره ۱۹ و ۲۰
۱۳۸۸

* دانشیار اقتصاد کشاورزی دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز

E-mail: bakhshoodeh@hotmail.com _

** دانش آموخته کارشناسی ارشد اقتصاد کشاورزی دانشگاه شیراز